

РЕШЕНИЕ

№ 2483

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **423** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., при Главна дирекция „Контрол на пазара“, Комисията за защита на потребителите, против Решение № 823/ 27.10.2021 г., постановено по НАХД № 8370/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 99^{-ти} състав, с което е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № К-040741/25.02.2021 г. С постановлението, на [фирма], на основание чл. 212 от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция, в размер на 5 000 лева, за нарушение на чл. 72 от с.з.

С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, като се оспорват изводите на Съда за процесуална незаконосъобразност на постановлението. В съдебно заседание касаторът не е представляван С писмена молба от 16.02.2022 г. процесуален представител прави възражение за прекомерност на евентуално претендирано от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез адв. Д. в съдебно заседание и с писмена защита оспорва касационната жалба и желае възстановяване на разноските за касационната инстанция, като представя списък по чл. 80 ГПК.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{-ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Жалбата е неоснователна.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

След проведено съдебно следствие съставът на СРС е установил следната фактическа обстановка.

Извършена била на 06.10.2020 г. от контролни органи на КЗП проверка в обект-Център за ранно детско развитие „М. конче“, находящ се в [населено място], на [улица], № 12, стопанисван от дружеството – ответник. Съставен е констативен протокол № К-2710536/06.10.2020 г., като е изискано представянето на документи, относно съоръжение, находящо се в откритата търговска площ, представляващо „Корабче с пързалка“ – доклад за първи годишен контрол и такъв за текущ годишен контрол. Съответните документи не били представени в определения от проверяващите срок, след което е съставен АУАН № К-040741/30.12.2020 г. за нарушение на чл. 72 ЗЗП. Актът е предявен за връчване на 06.01.2021 г., въз основа на който е издадено и обжалваното НП № К-040741/25.02.2021 г. С постановлението, на дружеството е вменено извършване на нарушение по чл. 72 от Закона за защита на потребителите, за това че не са представени документи, по смисъла на чл. 68, ал. 4 и ал. 5 от Наредба № 1/12.01.2009 г. за условията и реда за устройството и безопасността на площадките за игра.

За да отмени наказателното постановление въззивният съд е приел, че описанието на вмененото административно нарушение не съответства на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН и конкретно, че както в акта, така и в постановлението не е посочена дата на въвеждане съоръжението в експлоатация.

Въззивното съдебно решение е правилно.

Разпоредбата на чл. 72 от ЗЗП задължава, вкл. лицата, предоставящи услуги (см. § 13 ДР ЗЗП) да предлагат на потребителите услуги, след извършване на дейностите по оценяване и удостоверяване на съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност. С Наредба № 1/12.01.2009 г. за условията и реда за устройството и безопасността на площадките за игра се определят условията и редът за устройството и безопасността на обществено достъпни площадки за игра, разположени на открито и на закрито, в т.ч. изискванията за безопасното им ползване, поддържането и контрола. Сред начините за контрол са и тези по чл. 68, ал. 4 и ал. 5 от наредбата, съответно: „стопанинът на площадката за игра, веднъж на 12 месеца да възлага на орган за контрол извършването на годишен контрол на площадка за игра, с оглед пълна и подробна проверка на общото ниво на безопасност на площадката за игра, спрямо изискванията на наредбата; първият годишен контрол на нова или основно обновена площадка за игра да се извършва в срок до 12 месеца след въвеждането ѝ в експлоатация“. Каза се, че с процесното НП е вменено неизпълнение,

конкретно на тези изисквания, но нито в акта, нито в постановлението е посочена дата на въвеждане съоръжението в експлоатация. След като наказващият административен орган не е изследвал това обстоятелство и не е дефинирал точна дата, считано от която да се броят сроковете по чл. 68, ал. 4 и ал. 5 от наредбата, е допуснал процесуално нарушение на правилото по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Липсата на фиксирана дата, дори да бъде прието, че никога не е бил извършван контрол (дори първоначален) пречи да бъде разбрано, дали към датата на процесната проверка или към датата на съставяне АУАН е било извършено нарушение. Като е изложил мотиви в същия смисъл съставът на въззивния съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Отхвърлянето на касационната жалба поражда основание (чл. 63д, ал.1 ЗАНН) на ответника по касация да бъде присъдено своевременно претендираното възнаграждение за адвокат, в размер на 600 лева (списък и доказателства, л.л. 25027 от касационното дело). Този размер Съдът не намира за прекомерен, понеже съответства на правилата по чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в, чл. 63д ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 823/ 27.10.2021 г., по НАХД № 8370/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 99^{-ти} състав.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да възстанови на А.“ Е., ЕИК:[ЕИК] разносните за адвокатско възнаграждение, в размер на 600 лв. (шестстотин лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: